

عنوان مقاله:

ارایه ی چارچوب نظری حس تعلق به مکان در مجتمع آموزشی ویژه معلولین جسمی حرکتی رده سنی نوجوان و جوان با توجه به دیدگاه اندیشمندان و صاحب نظران معماری

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مریم دوگر - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه رجا قزوین

محمد بهزادپور - گروه معماری؛ واحد هشتگرد؛ دانشگاه آزاد اسلامی؛ هشتگرد؛ ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به مشکلات زیادی که معلولین جسمی و حرکتی در تحصیل در مدرسه و ادامه تحصیل دارند معمولا در پایه ابتدایی فضاهایی که برای این افراد در نظر می گیرند کلیه نیازهای آنان را تامین نمی کند به همین جهت برابر سازی فرصت ها بین افراد عادی و معلولین در جامعه اتفاق نمی افتد پس نیاز به مجتمع آموزشی که فضاهای مورد نیاز جوانان و نوجوانان معلول را در جهت تامین نیازهای آموزشی و مهارتی و هدف دیگر این است که تمامی این فضاها داری حس تعلق به مکان باشند تا بتوانند اثر مثبتی در روحیه و افزایش یادگیری این مهارت ها داشته باشد این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی از پایان نامه کارشناسی استخراج شده تا در پاسخ به این سوال (چگونه می توان با استفاده از جنبه های مفهومی و معنایی و عوامل موثر کیفیت فضاهای آموزشی را طوری بالا برد که دانش آموزان در رده سنی نوجوانان و جوانان حس تعلق و دلبستگی به مکان را داشته باشند؟) بتواند با اصول و چارچوب حاکم بر حس مکان پاسخ مناسبی دهد که در نهایت چارچوب نظری را در ایجاد حس تعلق به مکان ارائه دهد.

کلمات کلیدی:

چارچوب نظری، حس تعلق به مکان، مجتمع آموزشی، معلولین جسمی حرکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959474>

